

Kære fuglekonge, formand og skydebrødre,

Da jeg blev spurgt om jeg ville holde talen til Danmark, her ved årets fugleskydning, var det med en vis æresfrygt..., jeg ved jo at hvis der er nogen der har styr på vort lands historie og værdier, så er det jo lige netop jer – kære skydebrødre.

Danmark har vel sjældent taget sig så godt ud, så det gør i år, med denne fantastisk forsommer og ikke mindst sommer fra maj måned.

DBU's slogan "En del af noget større", som de lancerede tilbage i 2014 – er så sigende for mange ting. Så'n er det jo at være dansker, så'n er det at være `denser og så'n er det at være en del af dette selskab..., en del af noget større.

..., og for en kort stund søndag aften – da var vi vist alle sammen større – i en fantastisk fodboldkamp mod Kroatien, som selv en fantastisk målmand som Kasper Schmeichel ikke kunne hive hjem alene.

Det er ved store nationale fællesskaber som eksempelvis landskampe, vi pludselig er helt små og i fællesskabet store sammen, det er en fantastisk fornemmelse – og vor nationalsang bliver aldrig bedre.

..., at der så er nogen der er så små..., at de skal buhe under et andet lands nationalsang..., det ligger milevidt for dette selskabs værdier..., det er klart en bøde berettiget..., det er vi jo ikke en del af..., den anden del af bøden som DBU fik..., den med de (undskyld udtrykket) "Store Patter"..., den passer jo bedre..., jeg mener..., det er jo heller ikke lige os..., eller...;-)

"En del af noget større" følte jeg selv i sidste uge, da min yngste søn stoppede i 9. klasse. Ved dimissionen på skolen, stod fanen så flot ved talerstolen – den smukkeste sommerdag – og på stolene lå de tre sange, vi i fællesskab skulle synge..., fællesskabet ved at synge sammen, som vi også hylder i dette selskab, kan bare noget helt specielt...

"I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,

der har jeg rod, derfra min verden går.

Du danske sprog, du er min moders stemme,

så sødt velsignet du mit hjerte når."

Så flot og så enkelt skrev H. C. Andersen i 1850 – Han kunne noget med sproget – og hvis det danske sprog er noget af det, der binder os sammen som folk og nation, så er den danske sang noget af det, der er med til at holde sproget i live og ikke mindst udvikle det.

"I Danmark er jeg født" er måske det fremmeste eksempel på lige netop udvikling – Isam B, med Marokkansk baggrund lavede for få år tilbage en fantastisk version af "I Danmark er jeg født" – det er i denne udvikling vi fastholder vor danske traditioner, værdier og ikke mindst fællesskab.

De bedste sange bliver en del af vores fælles referenceramme, de bliver en del af det DNA, der binder os sammen som danskere.

Hele den danske højskolesangbog og "Der noget galt i Danmark", "Giv mig Danmark tilbage", Shu-Bi-Duas eller Gnags' Danmarkssang..., de kan alle noget helt særligt...

Selvom udlandet aldrig har været tættere på, synger vor danske musikere heldigvis videre på vort danske modersmål. Det skal vi være glade for..., i en global tidsalder kan den danske sang helt ses som en eksklusiv vare forbeholdt os knap seks millioner mennesker, der taler sproget.

Vi er de udvalgte få, der forstår disse sange og det er en helt særlig gave. Den danske sang er noget, vi har sammen og i den danske sangskat og tradition bliver vi "en del af noget større".

Med disse ord kan jeg kun sige:

Dig elsker jeg!

Danmark, mit fædreland!

Og så vil jeg ved selskabet rejse sig og udråbe et trefoldigt leve for Danmark.

Gud bevare Danmark.

3/7-2018 – Jan Elbert Olsen